

bejdernes Forsikring i Lighed med, hvad der er Tilfældet med de øvrige Smaaakaarsfolk. Jeg har flere Gange tilladt mig at opfordre Regeringen — ikke den nuværende, men tidligere — til saa hurtigt som muligt at fremsætte Forslag, hvorved denne Del af vore Arbejdere, som dog vistnok gennemgaaende ere de daarligst stillede, ogsaa kunne faa Ret til Erstatning, hvis de under deres Gerning komme til Skade og enten helt eller delvist berøves deres Arbejdsevne, der jo i Reglen er deres eneste Erhvervskilde. Jeg glæder mig derfor over, at der nu er Udsigt til, at et saadant Forslag vil blive fremsat og forhaabentlig ogsaa hurtigt gennemført.

Der findes foruden, hvad jeg nu har nævnt, en lang Række andre humane, sociale Forslag paa Finansloven til Fremme af vort Erhvervsliv og til Gavn og Fordel for de smaa i Samfundet. Jeg skal ikke komme ind paa at nævne flere af disse Forslag enkeltvis, men vil nøjes med at tage dem i en samlet Sum og føje min Tak til den samlede Regering for disse Forslag til saa mange andre ærede Medlemmers. Jeg tror, at hele denne Række Forslag, baade de som selvstændige Forslag og de paa Finansloven stillede, klart og tydeligt viser, at den nuværende Regering paa ingen Maade har svigtet sine tidligere Venstreprincipper eller har forladt sit tidligere Venstrestandpunkt, men at den endnu er til Sinds at styre samme Kurs og følge samme retlinede Venstrepolitik som hidtil. Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) fik ud af disse Forslag, at det var Oppositionen, som regerer, at det var en Frugt af Oppositionens og da særlig hans Gruppens Arbejde, og at det var en Sejr for den og da særlig for hans Parti. Naar ja, jeg misunder ham ikke den Fornøjelse. Hvis han kan kalde det en Sejr, er det efter min Mening absolut af den Slags Sejre, man kalder Pyrrhussejre, og jeg mener, at det ærede Medlem og hans Partifæller med god Føje kunne sige som den gamle Kong Pyrrhus: Vinder jeg flere saadanne Sejre, er det ude med mig. For øvrigt er dette jo et Privilegium, som de Herrer Socialdemokrater hidtil have haft, at alt det gode, der sker her i Tinget, er en Frugt af deres Arbejde og Virksomhed, og at Æren derfor tilkommer dem, hvorimod det altid har været Skik, at hvis noget mindre godt eller daarligt blev gennemført, eller noget helt gik i Staa, fik Regeringen, ligegyldigt hvad det var for en Regering, og de øvrige Partier Ansvar og Skylden derfor. Herefterdags ville

de Herrer Socialdemokrater faa en slem Konkurrent i det ny Venstreparti. De sige ogsaa, at det er en Frugt af deres Arbejde, en Sejr for deres Parti, og de ville selvfølgelig ogsaa have deres Del af Æren derfor. Ja, nu faa de Herrer se, om de kunne dele Æren og Frugterne mellem sig, som de ere Venner til . . . (Sabroe: I lave nok nogle flere Dumheder!) . . . Det gøre vi nok.

Det ærede Medlem for Ringsted var ogsaa meget bekymret for, hvordan Reformpartiet skulde faa sine Valgalliancer i Stand, om vi kunde komme til Valgalliance med Højre eller de moderate, eller hvem det ellers kunde være. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at han gør sig Bekymring og Uro for mange Ting, som egentlig grumme lidt komme ham ved. Jeg tror, det ligger det ærede Medlem betydeligt nærmere at se, om han kan faa Valgalliancen mellem sit eget Parti og Socialdemokraterne nogenlunde i Orden, for denne Valgalliance vil sikkert blive en alvorlig Sag for det ærede Medlem og hans Parti. Det vil sikkert, politisk talt, komme til at gælde Liv eller Død for ham og hans. De ærede Medlemmer af hans Parti, som kunne blive valgte til næste Valg uden Hjælp af de Herrer Socialdemokraters Stemmer, ere ganske sikkert nemt talte. Men ved Drøftelsen af denne Valgalliance har der jo ogsaa været talt baade om Aabenhed, fuld Gensidighed og fuld Garanti for, at ogsaa Venstremænd vilde stemme paa en socialdemokratisk Kandidat. Jeg ved nu ikke, om de Herrer Socialdemokrater kunne garantere for, at deres Medlemmer ville stemme paa en radikal Venstremænd — jeg indrømmer, at det vistnok er det Parti, som har bedst Disciplin blandt sine Tropper —, men jeg er sikker paa, at det ærede Medlem for Ringsted er fuldstændig ude af Stand til at stille nogen virkelig Garanti for, at Venstremænd, selv om de kalde sig radikale, ogsaa til enhver Tid ville stemme paa en Socialdemokrat, hvis de faa Valget mellem ham og en anden Venstremænd. (Afbrydelse). Ja, jeg tror nu ikke, at hverken det ærede Medlem eller nogen anden af hans Parti kan garantere derfor. Jeg tror overhovedet, at Venstremænd, hvad enten de kalde sig radikale eller moderate eller Folketingets Venstre, eller hvad Venstrenavn, de end gaa under, ere for selvtænkende og selvstændige til at lade sig forhandle eller sælge som Stemmekvæg af Lederne. Jeg tror nok, at de selv ville tage Bestemmelse om, hvem de